

Tot Jerusalem n'anava ple. Havia arribat una caravana sumptuosa. Venia de la banda d'Orient. Uns deien que pel camí de Jericó. Qui l'havia vista devallar l'Olivet i passar el Torrent del Cedró. Uns asseguraven que la caravana s'havia aturat una estona molt abans d'arribar a l'Hort de Getsamani per tal de contemplar la magnificència del Temple, que d'allà estant es veia com una montanya de marbre capçada d'or. Una gentada havia sortit a veure'ls. Això era cert, però aneu a saber si era veritat com deien que en passar davant la piscina de Betesda quasi tots els malalts havien sortit a veure passar la caravana. Perquè el cas és que no es tractava pas d'una caravana de traginers com les altres que venien de la rodalia i també de molt lluny i se'n veien cada dia pels carrers de Jerusalem.

Qui viatjava amb aquesta caravana? Un rei? Mes d'un, deien uns. I altres asseguraven que almenys n'hi havia tres. Però no és pas possible, deien els entesos que hi hagi mes d'un rei en una caravana. Seria una família de magnats que venia a Jerusalem o passava en trànsit. I quants camells hi anaven. I quants servents?

La notícia començava a arrodonir-se. Es deia pertot que els senyors de la caravana demanaven a tot arreu: " On és el Rei dels jueus que ha nascut? Perquè nosaltres hem vist la seva estrella a l'Orient i hem vingut a adorar-lo " (Mat. II)

L'oposició antiherodiana

(L'acaba aquí)